

דבר העורך

קוראים כותבים ומגיבים

שלום לכולם

ראשי הענף יצאו למסעות הסברה ברחבי הארץ (הכנס במכללת אחוה)

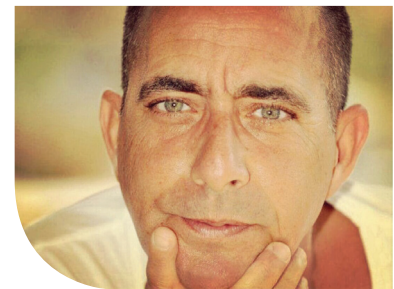
את ענף החקלאות הטוב בארץ. כי ישראל של שנת 2018 לא היה שום סיכוי להסכם טוב יותר. ראשי הענף פעלו במציאות בלתי אפשרית והביאו את ההסכם שהוא לא מושלם, אך ממשיך ושומר על הענף לעוד מספר שנים, כמו גם על משטר המכסות ומחיר המטרה. שתהיה לכולנו שנת 2019 טובה יותר

אז יש הטרור החקלאי?

לפני כשלושה שבועות פרסם עיתונאי הנחשב למוערך, כתבת 'תחקיר' ובה הוא עלה על סקופ, אין טרור חקלאי והכל בעצם פיקציה עיתונאית. אמנם העיתונאי הודה כי קיימת תופעה של גניבות ושריפות אך אין לזה שום קשר לטרור. הוא אמנם התעלם לחלוטין מדו"ח מבקר המדינה שקבע באופן נחרץ כי "הטרור החקלאי משתולל ומאיים על עתיד החקלאות" אך הוא לא נתן לעובדות בלבד אותו. האמת, זה בכלל לא משנה איך מכנים את התופעה, השבוע אנחנו ממשיכים בסיקור התופעה ומפרסמים כאן בגיליון, כתבה נוספת ולצידה דו"ח האירועים לחודשיים הקרובים. המספרים מבהילים והנתונים קשים וכמו שאמרנו לנו באגודת השומר "אפשר לקרוא לתופעה בכל שם, במבחן התוצאה, בכל לילה מתרחשות גניבות, הצתות והשחתת ציוד, בעיקר בפריפריות אך לא רק. עובדה נוספת, כל השטחים הננטשים נתפסים על ידי בני מיעוטים, כמו גם מרבית הגניבות וההצתות. אז אפשר לקרוא לזה בשמות אחרים, במבחן התוצאה, זה טרור חקלאי ההולך ומתגבר, למרות שהמשטרה מנסה ללא הצלחה להביא נתונים אחרים. זה טרור חקלאי הגורם לנזקים אדירים ומברח את החקלאים משדותיהם ומעיסוק בענף. עובדה!!

עוטף ללא עתיד

שבעה חודשים מאז החל הסבב הנוכחי של ההצעות, ההפגנות וחיים בצל אלימות, עשן ואש. איזו מילה מכובסת זה 'סבב'. לתושבי העוטף אין יום ללא שריפות או חשש מחדירות ואירועי פח"ע. בגיליון הנוכחי אדי פולנסקי, חברנו מקיבוץ אור הנר, ממשיך ומביא את המציאות הבלתי אפשרית שבה הוא, משפחתו וחבריו, חיים כבר שנים ארוכות. בלתי נתפס, פשוט בלתי נתפס. ממשלה חזקה יש לנו, היא חזקה על הרפתנים, החקלאים ועל אנשי עוטף עזה. מעניין מה היה קורה עם אותן מקרי אלימות היו למשל בשרון, או בחברון או בשכם. ליבי עם אנשי העוטף. היו חזקים!!

על ההסכם שנחתם, הטרור החקלאי שאינו פוסק לרגע ועל אנשי עוטף עזה הממשיכים לצעוק לעזרה מממשלת ישראל שאינה עושה דבר, אלא רק ממשיכה לקצץ בתקציבים. תמונת מצב על ענף בצומת דרכים ומציאות מלאת עשן

ההסכם ופשרו

ההסכם שנחתם לא הוציא קריאות שמחה, לא בהתאחדות ולא בקרב אף אחד מראשי הענף שחתמו על ההסכם. ניר מאיר, מזכ"ל התנועה הקיבוצית, אולי היטיב להגדיר זאת טוב מכולם "בשנת 85 עוד היו בישראל 70 אלף חקלאיים, כיום נותרו בארץ כ-7000 חקלאים בלבד, זו המגמה וזו המציאות שבה פעלו ראשי הענף, בכדי להגיע להסכם עם הממשלה, הסכם שישמר עד כמה שניתן את הענף לעוד תקופה של מספר שנים". רצוי לומר זאת בפה מלא, אנשי ענף החלב בכלל והרפתנים בפרט, לא מעניינים את הממשלה, מבחינתם היה טוב, לפתוח לחלוטין את הענף, לבטל את המכסות, את מחיר המטרה ולפתוח כליל את הייבוא, כך גם התבטאו יותר מפעם אחת ראש הממשלה ויועצו הכלכלי פרופ' אבי שמחון. ההסכם שנחתם לפני כשבועיים הוא הרע במיעוטו, כי אף אחד מראשי הענף לא חשב לרגע, לתת לממשלה ולפקידי האוצר להחליט בעצמם מה לעשות עם הענף. "זו אחריות גדולה מדי" כך אמרו לי האנשים שהיו מעורבים במו"מ המתמשך עם משרדי האוצר והחקלאות. בשום שלב לאה הונחה לפנינו הצעה טובה יותר מההסכם שנחתם לבסוף. כן, זה הסכם מורכב, יש מי שיאמר קשה שיגרום לעוד עשרות רפתות להסגר, אך גם כך נסגרות עשרות רפתות בכל שנה. ומה האלטרנטיבה? האם יציאה להפגנות וחסימת כבישים ומאבק תקשורתי היו מביאים להסכם טוב יותר? במציאות הישראלית, זה בספק גדול מאוד והתוצאה היתה יכולה להיות הרת אסון מבחינת הרפתנים, כי היה מגיע המועד שבו הממשלה היתה יכולה באופן חד צדדי, לבטל את כל ההסכמים בענף וזה בדיוק ממה שחששו ראשי הענף. כמי שליווה את הימים של טרור ההסכם, ראיתי את ההתלבטויות, הקשיים, שמעתי את פקדי האוצר בינם לבין אהבה לחקלאות ולרפת אין דבר. ראיתי את ראשי הענף מול מכבש הלחצים הענק של פקדי האוצר על כל המשתמע מכך. אחד מוותיקי הענף הנחשב לאחד המומחים והידענים, אמר לי לאחר חתימת ההסכם "זה הסכם טוב יותר מהסכם לוקר". בכל מקרה במציאות שבה לממשלה אין שום רגש לרפתנים, אין שום חשיבה של שמירת החקלאות כאידיאולוגיה ציונית, במקרה כזה, ההסכם שנחתם, הוא הרע במיעוטו וכעת צריך לפעול לאחד את השורות ולראות כיצד ממשיכים ולשמר

עורך המגזין, ראובן זלץ

050-5518826

meshehabakar@gmail.com